

РЕШЕНИЕ

№ 23717

гр. София, 09.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 10.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3517** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на „АН-ТА ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. Р., чрез адв. Ж. Ж., срещу Решение № 1040-21-129/05.03.2025 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане 35736/05.11.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспореното решение. Поддържа се, че в административният орган не е взел предвид обясненията, снети от служителите, присъствали по същото време на обекта, на който е възникнал инцидента. Неправилно било посочено в Протокол № 85 от 07.08.2024г., че работниците са били в центъра и на ръба на покрива. Поддържа се, че неправилно е възприета фактическата обстановка. Не били обсъдени възраженията, направени срещу издаденото разпореждане. Твърди се, че работодателят е осигурил всички лични предпазни средства на работниците, необходими за безопасността им, и е провел нужните инструктажи. Иска се отмяна на решението. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и претендира разноски за държавна такса.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. – град, чрез упълномощен юрисконсулт, оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – М. В. П., лично и като законен представител на З. А. П. и М. А. П., в съдебно заседание, чрез адв. Б. и адв. Д., оспорва жалбата. Претендира адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закон за адвокатурата /ЗА/.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, установи следното:

Осигурителят „АН ТА ГРУП“ ООД е подал декларация вх. № 852/14.08.2024г. (л.88) за претърпяна злополука от О. П. на 07.08.2024 г. в 15.30 ч. на „Строителен обект „К.““, находящ се в [населено място]. Злополуката е квалифицирана като такава по чл. 55, ал .1 КСО, при полагане на покривни ламаринени платна. Описано е, че О. П., намиращ се на работното си място, извършвал строително-монтажни работи на покрива на сградата. Според служителите М. П. П. и И. В., те са монтирали метални листове. При инсталирането на пореден лист О. П. и И. В. се намирали на края на покрива. По време на монтажа П. паднал от покрива, което било възприето от служителя П.. Вследствие падането е настъпила смъртта на пострадалия.

Въз основа на документите, съдържащи се в досие № 35736, длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО е издало Разпореждане № 35736/05.11.2024 г., с което декларираната злополука вх №5101-21-852/14.08.2024г. е приета за трудова. В разпореждането е посочено, че видно от Протокол № 1/13.08.24 г. за разследване на злополуката от осигурителя (л.90), Протокол № 85/22.10.2024 г. за резултатите от извършено разследване на злополуката (л.50), както и от обясненията на И. В. (л.32), И. К. (л.26 и л. 28) и М. П., злополуката е станала през време и във връзка с извършваната работа – строително-монтажна дейност на покрива на обект – хипермаркет „К.“. По време на монтажа на преден лист ламарина П. е паднал от покрива, вследствие на което получил „счетана черепно мозъчна – гръдна, грабначно-мозъчна и на опорно-двигателния апарат травма. Височинна травма“, довели до смъртта му.

Разпореждането е обжалвано по административен ред с жалба вх. № 1012-21-1333/22.11.2024 г. (л.37), въз основа на която е постановено процесното решение, с което разпореждането е потвърдено, а жалбата отхвърлена. В решението са обсъдени събраните в хода на административното производство доказателства, писмените обяснения на свидетелите и е направен извод, че пострадалият притежава качеството осигурено лице, което е претърпяло внезапно увреждане на здравето, като в резултат на това е настъпила неговата смърт. Изложени са съображения, че е налице причинна връзка – смъртта е пряко следствие от внезапното увреждане на здравето.

Решението е връчено на 14.03.2025 г. (л.21).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е съобщено на 14.03.2025 г., а жалбата срещу него е входирана в съда на 28.03.2025 г., поради което същата е в срок и тъй като изхожда от лице, за което е налице правен интерес от обжалването, тя е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. предвид гореизложеното и съобразявайки приложената на л. 17 от делото Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ, съдът намира, че процесното решение № 1040-21-129/05.03.2025 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, е издадено от компетентен орган.

Предвид представената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. (л.48) на директора на ТП на НОИ С. – град, потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроцесуалните правила.

Неоснователно е възражението за неправилно възприета фактическа обстановка. Органът е изпълнил задължението си по чл. 35 АПК и е съобразил всички събрани доказателства по преписката. Правнозначимите факти и обстоятелства са изяснени и вярно установени от страна на

административния орган. Твърдяната в жалбата неяснота в кой момент пострадалото лице е било в центъра на покрива и кога е бил на ръба не може да се отрази върху изводите относно релевантните факти. Отделно, от Протокол № 1/13.08.2024 г. , както и от самата декларация, подадена от осигурителя, преценени съвкупно с останалите доказателства, безспорно се установява, че към момента на падането пострадалият П. е бил в края на покрива, където е извършвал строително-монтажни работи във връзка с монтажа на метални листа /ламарина/.

Спорът е относно приложението на материалния закон и по-конкретно дали злополуката има характер на трудова.

Според разпоредбата на чл. 55, ал .1 КСО „трудова злополука“ е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, което може да бъде травматично (причинено от външно, обикновено физическо въздействие върху тялото и организма) или нетравматично – болест - §1, т. 36 от ДР на ЗЗ.

В случая от събраните доказателства по делото се установява наличието на всички кумулативно изискуеми предпоставки за квалифициране на процесната злополука като трудова – внезапно увреждане на здравето на осигурено лице, настъпило в резултат на съществуваща функционална връзка с изпълняваните трудови функции. Налице е и неблагоприятен резултат от увреждането – смърт на пострадалото лице, която е пряка последица от падането, т.е. от внезапното увреждане.

Жалбоподателят не отрича, че към датата на злополуката /07.08.2024г./ пострадалият О. П. е бил назначен на трудов договор на длъжност „монтажник“ в „АН – ТА ГРУП“ ООД. Не се оспорва и факта на увреждането, както и че то е настъпило през работно време и при извършването на строително-монтажни дейности на покрива на строителния обект, т.е. във връзка с извършваната от лицето работа. По същество защитната теза на жалбоподателя се свежда до това, че работодателят е взел всички необходими мерки да предотврати настъпването на злополуката, като се излагат и съображения, че същата е резултат от конкретни действия на пострадалия.

Действително, от доказателствата по делото се установява, че на работниците, в това число на пострадалия е бил извършен инструктаж и са били раздадени обезопасителни и предпазни средства. Безспорно е обаче също така, че О. П. е допуснат да извърша строително-монтажни работи на покривна конструкция, а именно монтаж на покривна ламарина, без да използва личните предпазни средства. Видно е от дадените писмени обяснения на другите служители, че пострадалият не е бил с обезопасяващ колан - според обясненията на И. К. и другите работници не ползвали такива колани, когато се намират в средата на покрива. Съгласно чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2 от 22 март 2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, работи на височина се извършват при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства (напр. ограждения, скелета, платформи и/или предпазни (защитни) мрежи). Според ал. 2, когато поради характера на работата използването на оборудването и средствата по ал. 1 е невъзможно, се предвиждат подходящи възможности за достъп с използването на анкерирани защитни съоръжения или предпазни колани, захванати към устойчива и здрава конструкция. В случая извършването на СМР е допуснато, без да са спазени изискванията на цитираната разпоредба, тъй като безспорно пострадалото лице е било без обезопасителен колан на покривната конструкция. При всички случаи именно тогава и по време на извършваните СМР се е стигнало до падането, довело до смъртта на работника.

Наличието на функционална зависимост между настъпилото увреждане и извършваната от лицето работа не се влияе от обстоятелството, че са били проведени инструктажи на пострадалото лице, както и че са били предоставени лични предпазни средства.

Неотносими към изводите за характера на злополуката са и твърденията за възможни субективни причини за падането. Принципно е възможно една от причините за падането да е непредпазливото поведение на пострадалия, но дори това да е така, характерът на злополуката не се променя - аргумент от чл. 55, ал. 3 КСО, която изключва от кръга на трудовите злополуки само умишлено причинените от пострадалото лице. Не са налице никакви доказателства за опит за умишлено увреждане на собственото здраве от страна на пострадалия. В тази връзка правилно административният орган е приел, че твърденията на жалбоподателя, че служителят не е оценил съществуващата опасност, че същата е предизвикана от него и че той по собствено желание е отишъл до ръба на покрива, са необосновани, а и неотносими, тъй като, както вече беше казано, чл. 55, ал. 3 КСО изключва единствено умишлено причинените от пострадалото лице вреди, а в случая не са налице каквито и да било данни, сочещи на опит за умишлено увреждане на здравето от страна на пострадалия.

Предвид изложеното, оспореното решение на директора на ТП на НОИ е законосъобразно издадено по всички критерии на чл.146 от АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НОИ, както и на процесуалния представител на заинтересованата страна - за адвокатско възнаграждение в условията на предоставена безплатна правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 51-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АН-ТА ГРУП“ ООД срещу Решение № 1040-21-129/05.03.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане 35736/05.11.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал .1 КСО.

ОСЪЖДА „АН – ТА ГРУП“ ООД да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 лв за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „АН – ТА ГРУП“ ООД да заплати на адв. Г. П. Б. и адв. В. Т. Д. общо сума в размер на 300 лв. за адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: